

NØVN(26)

Nú hefur russurinn bert 6 ár eftir til pípanið.

Góði Friðleif
Hjartaliga tilkallu við 20 ára degnum tann 10.9. allt gott framyvir.
Ynskja mamman, Benjámín, Linda og omman

Silvurbrúðleyp

Mikudagin 11. sept. kunnu hjúnini Sunnuva og Steinbjørn Jacobsen, Klaksvík, halda silvurbrúðleyp.

Vælkommst verður í Betesda leygarkvöldið 14. sept. kl. 19.

90 ár

Mikudagin 11. september verður Alma Frederiksen í Miðvági 90 ár.

Dagurin verður hildin hjá dótttrini Elisu.

80 ár

Mikudagin 18. september verður Henny Andrésen, Tórshavn, 80 ár.

Dagurin verður hildin í B 36-húsinum leygarkvöldið 21. september kl. 19. Øll eru hjartaliga vælkomin. Tey, ið vilja gleða Henny við at koma, verða biðin at siga frá í seinasta lagi 14. september á tlf. 13659.

Prógv

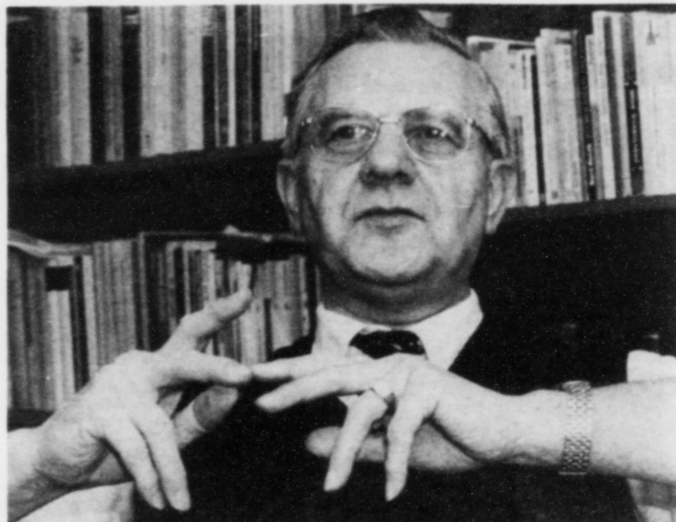
Rustam Sami Khan úr London, bústandi á Skála, hefur fingið sveinabrev um maskinsmiður. Hann lærði á Skipasmíðjunni Føroyar á Skála, lærimeistari var Sylverius Jacobsen.

Gud kann frelsa uttan dóp

Í fyrstu samrøðu síni við meg - tað var nú ikki ein samrøða, men eini kravboð um, at eg tók aftur, tað eg hevði skrivað - segði sóknarpresturin seg ongatolking kenna av Markus 10,14, sum segði, at orðini merktu, at børnini komu í Guds ríki. Orðini merktu bara, at børnunum nýttist ikki at gerast vaksin fyri at koma inn á Guds ríki, og hann vísti til C. F. Wisløff, sum tykist vera hægsti autoritetur á økinum. Sum svar á tað nevndi eg ein so virknan mann sum J. Schniewind, sum valla nakar við bara eitt sindur av kunnleika hevði droymt um at kalla ranglærara, og W. Grundmann, og eg kann eisini nevna E. Lohmeyer. Teir hava allir tolkað Markusarevangelið, og teir siga, at »Jesus« »verheisst og zuspricht« - tað merkir, at hann lovar og gevur - børnunum Guds ríki.

Hesar tolkingar merkja ikki ella nýstast ikki at merkja, at børn yvirhøvur koma í Guds ríki uttan um vanliga frelsuvegin. Lyftið kann fastast sum nettupp knytt at galdandi frelsuvegi, sum er dópur og trúgv. Tí mega eisini børnini undir vanligum umstøðum verða frelst á henda hátt, og tí hava vit í kirkju okkara ongartupulleikar av, nær børnunum tørvar frelsu, tí í so máta er stóða teirra tann sama sum hjá øllum øðrum. Børnini eru sum øll onnur í syndarinnar valdi - tí doyggja tey! - og tí mega eisini tey verða frelst á tann hátt, sum Skrifturn sigur, við dópi og trúgv, og tí doypa vit børnini sum smábørn og gera, sum kirkjan ivaleyst altíð hevur gjørt (sí eisini seinni!). Eg eri onga løtu í iva um, at kristna kirkjan frá fyrsta degi hevur sett hesi orð (»latið smábørnini koma til mín...«) í samband við dóp og hevur skilt tey sum eini boð um at doypa børnini og ikki at forða teimum í at fáa dópsins gávu. Og tí lesa vit, sum kirkjan altíð hevur gjørt, í sambandi við barnadópini just Markus 10, 13-16. Men vit lesa ikki hesi orð fyri at undirstrika, at børnunum ikki tørvar at verða doypt, men just tí, Jesus sigur, at Guds ríki hoyrir slíkum til, skulu og kunnu tey doyptast. Teir hava rætt, sum siga, at dópur og trúgv hoyra saman, men hoyrir Guds ríki børnunum til, so mega vit hava lov at halda, at tey eisini hava ta trúgv, sum er neyðug treyt fyri at koma inn í Guds ríki (smb. Prenter í fyrilestri í Útvarpi Føroya).

Katolska kirkjan hevur eina læru um, hvat hendur ódoyptum børnunum (limbus inantium), men reformatorarnir góttóku ikki hesa læru. Teir komu heldur ikki

við nakrari aðrari, og tí hevur trúarjáttan kirkju okkara bara eina frelsulæru: frelsu við dópi og trúgv, og hon er galdandi fyri øll, men onga generella læru um frelsu fyri ódoypt børn. Í Augsburgsku Trúarjáttanini verður einki sagt um undantøk hvørki viðvíkjandi ódoyptum børnunum ella heidningum, sum ikki hava hoyrt evangelið - men tað verður vanliga gjørt í lutherskum trúarlærubókum! Hóast orðaljóðið í Augsburgsku Trúarjáttanini so vildu reformatorarnir tó ikki siga, at ódoypt børn einki sagt um, at til dømis ódoypt børn eru undantikin. Og eru tey umfatað av frelsulæru kirkju okkara, tá verður næstan sjálvsagt niðurstøðan, at tey mega glatast, tí »eftir Adams fall verða øll menniskju, ið gitin eru á natúrligan hátt, fœdd við synd, og henda synd fordómir (framvegis) og veldur teimum avigan deyða, sum ikki verða endurfœdd við dópi og heilagum anda« (2. grein í A. T.), og tí »dópurin er neyðugur til frelsu, og Guds náði verður boðin í dópunum. Tí eiga børn at verða doypt og fáa lut í Guds náði, eftir at tey í dópunum eru givin Gudi« (9. grein í A. T.).

Sum sagt góttóku reformatorarnir ikki hesa niðurstøðu, at ódoypt børn glatast. Men teir settu heldur ikki fram nakra serliga ella alternativa frelsulæru fyri ódoypt børn. Eg seti heldur ikki fram nakra serliga frelsulæru fyri ódoypt børn, men - sum longu Kirkjuordinansurin (1539) og biskuparnir í ritualbókini (1992) ráða til - vísi eg til Markus 10,14 sum eitt troystarorð

til foreldur, ið mist hava barn, áðrenn tað var doypt. Har (við orðum Lohmeyers og Schniewinds) lovar og gevur Jesus børnunum Guds ríki. Og tá ið tað íki var gjørligt at fylgja vanliga frelsuveginum við at doypa tey, so seta vit okkara vón til hesi orð hansara. Hevur hann lovað teimum Guds ríki, so skal hann nokk eisini siggja til, at lyfti hansara gerst veruleiki, sjálvt um dópsgávan ikki kundi verða teimum givin. Tí Jesu orð eru at líta á; tað, sum hann sigur og lovar, skal hann nokk siggja til verður veruleiki, um vit ikki vraka gávu hansara við ikki at gera eftir fyriskipan hansara. Og tí kunnu vit vera viss í, at børnini eru farin væl, hóast tey ikki kundu verða doypt, á sama hátt sum vit kunnu vera viss í, at hini av okkara kærø eru farin væl, og at vit sjálvi fara væl ein dag, tí Gud við dópi og trúgv lovar okkum tað. Men her er ikki talan um nakra objektiva vissu og troyst, men um eina subjektiva vissu. Tað er í trúgv, vit »forhalda« okkum til Jesu orð, eisini hesi, og vit »forhalda« okkum til tey sum troystarorð á tann hátt, at tann, ið trýr hesum orðum, hann hevur tað, ið tey siga, og sum tey ljóða (Luther). Orð míni í lesarabrevinum høvdu einki við dópni at gera, og tey ávirka hvørki læruna um dóp, ella um arvasyndina, ella um rættvisgeringina, ella um brúkið av sakramentunum.

Tórshavn, 5. sept. 1996
Hans J. Joensen
Biskupur

Svar miðt á lesarabrevið ljóðaði so:

»Í Dimmalætting 6. desember 1994 verður spurt, hvørjar fylgjur tað fær, verða børn og ófœdd ikki

doypt. Undir spurninginum býr ivaleyst tann hugsan, at er dópurin neyðugur til frelsu, fara øll tey illa, sum av eini ella aðrari grund ikki vórðu doypt.

»Latid smábørnini koma til mín, forðið teimum tað ikki, tí at Guds ríki hoyrir slíkum til« (Markus, 10,14) sigur Jesus. Og hesi orð kunnu ikki merkja annað, enn at børnini - antin tey eru fœdd ella ófœdd - hoyra Guds ríki til, og tí glatast tey ikki.

Men hetta setir hvørki Guds fyriskipan ella boð úr gildi, og tað loysir ikki okkum frá tí lýdni, sum Guds fyriskipan og boð krevja av okkum (sí Matt. 28,18-20) og Mark. 16,15-16). Gud hevur bundið okkum til sína fyriskipan og boð, men tað merkir ikki, at hann eisini hevur bundið seg sjálfan til teirra. Í slíkum serligum fœrum kann Gud frelsa eisini uttan dóp. Men vit skulu framhaldandi vera hansara fyriskipan og boði lýðin, bæði tá ið tað snýr seg um dópni og upplæringina í kristnu trúnni«.

Betri

at taka tað róluga
ff